

Śladami św. Jana Sarkandra

Brązowy model miasta

Model starówki został na Górnym Rynku zainstalowany dnia 27 marca 2002 roku w ramach przebudowy całego rynku według projektu praskich architektów. Jest on wykonany z brązu i posadowiony na cokole z terrazzo. Makietę odlano z brązu według formy odlewniczej wykonanej w pierwszej połowie 2001 roku.

Model zabytkowego zespołu urbanistycznego miasta Olomuniec to pierwszy taki model miasta w całych Czechach i stanowi on nieodłączną część Systemu Informacji Miejskiej.

Długość makiety zrealizowanej w skali 1:400 w najdłuższym miejscu wynosi 3,2 m. Na boku modelu widnieje napis: „W środku wznosi się wzgórze zwane przez starych Julmons, pod której nazwiskiem miasto znano dawniej. Pod wzgórzem tym równiny obfitych pól zmienia pełen kolorów łęg“.

Kościół św. Michała

Jedną z architektonicznych dominant miasta stanowi sylwetka trzech kopuł z ośmiobocznymi bębniami kościoła św. Michała, który wznosi się w centrum miasta na niewielkim wzgórzu. Po zniszczeniach spowodowanych przez wojnę trzydziestoletnią przebudowy pierwotnie gotyckiego dominikańskiego kościoła podjął się cesarski architekt Giovanni Pietro Tencalla, którego prace kontynuował Domenico Martinelli. Kościół kopułowy został zbudowany w latach 1673–1699, będąc w ogóle pierwszą tego typu budowlą na Morawach. Z pierwotnej gotyckiej budowli zachowało się jedno pole sklepienne znajdujące się w zakrystii oraz krużganek z dzwonnica i kaplicą św. Aleksego. Jednonawowe wnętrze zostało wzbogacone o boczne kaplice i podłużne prezbiterium. W XIX-ym wieku budowlę klasztoru przebudowano dla potrzeb Archidiecezjalnego Seminarium Duchownego w Olomuńcu.

Adres: Žerotínovo náměstí 1, 772 00 Olomouc

Duszpasterstwo: Parafia Rzymskokatolicka
św. Michała w Ołomuńcu
Žerotínovo nám. 1, 772 00 Olomouc
Tel.: +420 585 223 915
svatymichal@volny.cz

Msze Św.: w niedziele: 7.30, 9.00
od poniedziałku do piątku: 16.00, w soboty: 9.00

Zwiedzanie: kościół jest otwarty codziennie w godz. 8.00–18.00
(kościół, krużganek, wirydarz z kąciakiem dla dzieci,
podziemna pustelnia z oczkiem wodnym, wieża gotycka
z widokiem i muzeum parafialnym)

Kaplica św. Jana Sarkandra

Nowobarokowa kaplica św. Jana Sarkandra to jeden z najmłodszych obiektów sakralnych na terenie miasta. Praca Eduarda Sochora z lat 1908–1912 była inspirowana dziełami Dientzenhoferów czeskich. Kaplicę zbudowano w miejscu dawnego aresztu, w którym był w roku 1620 Jan Sarkander przestępcy i poddawany torturom. Na fundamentach aresztu zbudowano w pierwszej połowie XVIII wieku kaplicę Świętych Męczenników, z której Sochor wykorzystał podziemną apsydę. Nad nią wznosił

gmach nowej budowli zwieńczonej kopułą z latarnią. Delikatne światło latarni przenikające przez okrągły otwór w podłodze wpada aż do podziemnych pomieszczeń kaplicy, w których prezentowana jest wystawa upamiętniająca męczeństwo Jana Sarkandra.

Jan Sarkander urodził się dnia 20 grudnia 1576 w Skoczowie na Śląsku Cieszyńskim. W roku 1616 został proboszczem w Holeszowie, gdzie pełnił funkcję spowiednika namiestnika Moraw, Władysława Popiela Lobkowicza. Po wybuchu powstania czeskiego, które zapoczątkowało wojnę trzydziestoletnią, najechali na Morawy oddziały lisowczyków w ramach pomocy udzielonej stronie cesarskiej przez polskiego króla Zygmunta III Wazę. Rabujące wojska zostały powstrzymane dzięki procesji wierzących śpiewających modlitwę Salve Regina. Na czołe procesji szedł Jan Sarkander z Najświętszym Sakramentem w rękach. Lisowczycy dołączyli do śpiewu i odstąpili od Holeszowa. To wydarzenie stało się pretekstem dla protestantów do oskarżenia Jana Sarkandra o uczest-

nictwo w katolickim spisku. Został więc aresztowany, przewieziony do Ołomuńca, gdzie poddawano go torturom i zmuszano do wyjawienia tajemnicy spowiedzi udzielonej namiestnikowi Moraw. Jan Sarkander tajemnicy nie wyjawiał, umierając wskutek tortur dnia 17 marca 1620 roku. Jego szczątki pochowano w nieistniejącym już kościele NMP na Przedzamczu, później zostały przeniesione do katedry św. Wacława, gdzie spoczywają do dziś. Jana Sarkandra kanonizowano w 1995 roku podczas wizyty papieża Jana Pawła II w Ołomuńcu. Bywa przedstawiany w sztuce z biretem na głowie, trzymając w rękach, pomimo księgi i krucyfiksu, również klucze jako przypomnienie zachowania tajemnicy spowiedzi. Pielgrzymka upamiętniająca męczeństwo Świętego odbywa się w każdą pierwszą niedzielę po 6-ym maja, tzn. w dzień liturgicznego wspomnienia św. Jana Sarkandra, kapłana męczennika.

Adres: Na Hradě 2, 779 00 Olomouc

Duszpasterstwo: Parafia Rzymskokatolicka św. Michała w Ołomuńcu
Žerotínovo nám. 1, 772 00 Olomouc
Tel.: +420 585 223 915
svatymichal@volny.cz

Zwiedzanie: kaplica jest otwarta codziennie (z wyjątkiem poniedziałków)
w godz. 10.00–12.00
w godz. 13.00–15.00 z przewodnikiem

Msze Św.: w niedziele 15.00

Pielgrzymka: w pierwszą niedzielę po 6-ym maja

Wydział Teologiczny Świętych Cyryla i Metodego

Budynek dawnego seminarium św. Franciszka Ksawerego przeszedł w użytkowanie wydziału teologicznego w 1783 roku po kasacji szkolnictwa jezuitckiego. Ta narożna budowla o trzech kondygnacjach i trzech skrzydłach została wzniesiona w 1675 roku w miejscu czterech kamienic mieszczańskich. Na początku XVII wieku przebudowano ją pod kierownictwem Wolfganga Reicha. Budowla odznacza się regularnym wewnętrznym planem przestrzennym, pomieszczeniami o sklepieniach kolebkowych jak również centralną częścią fasady, która jest ozdobiona muszlami w frontonach wieńczących otwory okienne.

W latach 1936–1937 budynek przeszedł generalny remont pod kierownictwem Franciszka Macharáčka. Przebudowy i inne niewłaściwe przeróbki w latach 60-ych, kiedy obiekt użytkowany był przez jeden z państwowych zakładów budowlanych, doprowadziły m.in. do obniżenia wartości architektonicznej narożnej kaplicy św. Franciszka Ksawerego. Budowlę odnowiono i przystosowano do potrzeb wydziału w latach 90-ych XX wieku.

Adres i kontakt: Cyrilometodějská teologická fakulta
ul. Univerzitní 244/22, 779 00 Olomouc
Tel.: +420 585 637 111
dekanat.cmtf@upol.cz

Zwiedzanie: możliwe po uprzednim uzgodnieniu

Konwikt Jezuicki

Konwikt to swego rodzaju internat dla uczniów uczęszczających do szkoły prowadzonej przez dany zakon katolicki. Konwikty zakładano przy największych kolegiach jezuickich, były one więc ściśle powiązane ze studiami uniwersyteckimi. Jezuici z Ołomuńca zbudowali pod koniec XV wieku w miejscu pięciu kamienic mieszczańskich renesansowy konwikt, którego część stanowił także mały gotycki kościół Bożego Ciała. Drugi etap prac, tym razem w stylu barokowym, zapoczątkowano w roku 1661. Najstarszą część tzw. Starego konwikt, do której dołączane były kolejne skrzydła, zaprojektował ołomuniecki architekt Peter Schüller. Pomimo tego, że budowa konwikt przebiegała w dwóch etapach czasowych, kompleks tworzy spójną całość dzięki realizacji planów uprzednio zaprojektowanych przez jezuitów. Monumentalna fasada podzielona wysokimi pilastrami na masywnych cokołach dopełniona jest rzeźbami (być może wytworzone przy czynnym uczestnictwie włoskich rzeźbiarzy), dekoracyjnymi kratami okiennymi oraz elementami architektonicznymi o symbolicznej religijnej.

Styl ten naśladuje również trójskrzydłowa budowla tzw. Nowego konwikt, który został, łącznie z kaplicą Bożego Ciała, zbudowany w latach 1721–1724 wokół podłużnego dziedzińca. Korytarze w skrzydle północnym otwarto arkadami na dziedziniec, natomiast korytarze na stronie wschodniej prowadzą do wieży obronnej. Budowlę wkomponowano również do części murów obronnych.

Po kasacji zakonu jezuitów w 1773 roku budynki konwikt stały się siedzibą seminarium duchownego, jednak na mocy dekretu cesarskiego z roku 1778 budynki te wkrótce przeszły pod administrację wojskową. Aż do końca 1994 roku w budynkach znajdowały się koszary i magazyny wojskowe. Budynki niedawno pieczołowicie odrestaurowano w ramach generalnego remontu. W części konwikt, służącej pierwotnie jako obiekt szkolny, mieści się dzisiaj niedostępny dla zwiedzających depozyt Muzeum Regionalnego w Ołomuńcu. W odrestaurowanym kompleksie Starego i Nowego konwikt znalazło siedzibę pięć katedr Uniwersytetu Palackiego, które zajmują się naukami o sztukach pięknych. W budynku można więc znaleźć sale audytoryjne, pracownie malarskie jak również salę teatralną i filmową.

Adres i kontakt: *Umělecké centrum UP (jezuitský konvikt)*
manažer UC UP
ul. Univerzitní 3, 771 80 Olomouc
Tel.: +420 585 633 099
jana.koulova@upol.cz

Zwiedzanie: *konwikt otwarty jest codziennie w godz. 8.00–22.00*

Kościół Panny Marii Śnieżnej

Kościół zbudowany w latach 1712–1719 stanowi dominantę architektoniczną rozległego kompleksu byłego uniwersytetu jezuickiego. To jeden z wariantów kościoła jezuickiego, którego pierwowzorem był rzymski kościół II Gesù zbudowany według projektu architekta Vignoli. Szeroka nawa główna otoczona jest wieńcem kaplic. Wyraznym przejawem dynamizmu architektury baroku jest fasada kościoła, przede wszystkim jego monumentalny portal główny z kolumnami kręconymi, balkonem i balustradą. Kościół został zbudowany przez Łukasza Klekela według projektu śląskiego architekta Michaela Josepha Kleina, frontowy portal wykonał Wacław Render, natomiast wnętrze kościoła zostało udekorowane przez wiedeńskiego malarza Karla Josepha Haringera i miejscowego artystę Johanna Christopha Handke.

Adres: nám. Republiky, 772 00 Olomouc

Duszpasterstwo: Rzymskokatolickie Duszpasterstwo

Akademické w Olomouci

ul. Křížkovského 2, 779 00 Olomouc

Tel.: +420 585 234 371

edith@cmtfnw.upol.cz

Otwarty: w dni powszednie: 9.00–18.00, w niedziele: 12.00–18.00

Msze Św.: w niedziele: 19.00, w poniedziałki, wtorki, czwartki: 13.00
w środy: 19.00 (Akademická)

Pałac Arcybiskupi

Siedziba arcybiskupów olomunieckich w obecnym miejscu znajdują się od połowy XVI wieku. Biskup Stanisław Thurzo zapoczątkował budowę trzeciego w kolejności pałacu biskupiego, tym razem w stylu renesansowym. Budowla pałacu, którą ukończoną dopiero za czasów jego następców, została poważnie uszkodzona w czasach wojny trzydziestoletniej. Dlatego biskup Karl von Lichtenstein-Castelcorno przystąpił do radykalnej odnowy rezydencji we wczesnobarokowym stylu. Projekt cesarskiego architekta Filiberta Luchesi'ego został zrealizowany przez budowniczego Petera Schüllera w latach 1664–1666. Dekoracja wnętrz pałacu jest dziełem włoskich sztukatorów oraz malarza Carpofora Tencalli. Podczas drugiego etapu przebudowy architekt Giovanni Pietro Tencalla rozczłonkował elewację frontową wzbogacając ją o trzy monumentalne portale. Układ przestrzenny pałacu tworzony jest przez siedem dwukondygnacyjnych skrzydeł otaczających dwa podłużne dziedzińce.

Wnętra rezydencji zostały przekształcone w drugiej połowie XIX wieku przez architekta Antona Archa. Ostatnia większa przebudowa pałacu, zrealizowana według projektu architekta Vladimira Fischera, miała miejsce po pożarze w 1904 roku. Bogatą historię i osiągnięcia biskupów i arcybiskupów olomunieckich upamięniają reprezentacyjne sale znajdujące się na I piętrze pałacu. Prowadzi do nich monumentalna klatka schodowa zwieńczona Grupą Świętych Cyryla i Metodego, współpatronów Europy. Wśród ciekawostek historycznych należy wymienić Salę Tronową, w której w 1848 roku złożył abdykację cesarz Austrii Ferdynand I zwany Dobrotliwy a cesarzem został proklamowany Franciszek Józef I, oraz Salę Cesarską, w której odbyły się rokowania pomiędzy cesarzem Franciszkiem II a carem Aleksandrem I.

Pałac Arcybiskupi w Ołomuńcu to nie tylko zabytek historyczny, ale także żywe centrum Archidiecezji i siedziba obecnego arcybiskupa metropolity morawskiego, Jana Graubnera.

Adres: ul. Wurmova 9, 771 01 Olomouc

Kontakt: Arcibiskupství olomoucké

ul. Wurmova 9, 771 01 Olomouc

Tel.: +420 587 405 411

Zwiedzanie: obecnie po uzgodnieniu, w ramach projektu finansowanego przez Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego – RPO Morawy Środkowe będą poszczególne sale reprezentacyjne udostępniane dla zwiedzających

Katedra św. Wacława

Budowę katedry pod wezwaniem patrona Czech, Świętego Wacława, zapoczątkował książę z dynastii Przemyślidów, Świętopełk, przed rokiem 1107. Jego syn, dzielny książę Wacław, przekazał nieukończoną budowlę biskupowi ołomunieckiemu Henrykowi Zdikowi. Ten ją w 1131 roku poświęcił i przeniósł do niej siedzibę swojej kapituły. Katedrę zaplanowano jako trójnawową bazylikę z dwuwieżową fasadą i apsydą o rzucie półkola, pod którą umiejscowiono kryptę. Dekoracje okien i portali były prawdopodobnie podobne do pozostałych nowo powstających budowli biskupskich. Z pierwotnej bazyliki z płaskim sufitem do dzisiaj dochowały się dwie wieże w zachodniej fasadzie, które są obecnie ukryte za nowogotycką elewacją.

Po raz pierwszy bazylikę zasklepieno po pożarze w roku 1204, w związku z tym budowla uzyskała również pierwszy rzęd zewnętrznych skarp. Radykalna wczesnogotycka przebudowa miała miejsce po pożarze katedry w roku 1265 za czasów biskupa Brunona von Schauenburg. Do dwuwieżowej fasady biskup dołączył nową gotycką halę trójnawową, którą zwieńczono niewielkim podłużnym prezbiterium. Z tego etapu pochodzi mur ogradzający halę trójnawową, wysokie okna z postklasycyjnymi maswerkami, nowy system oporowy z filarów o rzucie trapezowym oraz wewnętrzne wiązki słupek. Sklepienia krzyżowe korpusu nawowego katedry wzniesiono razem z sąsiadującym krążgankiem w pierwszej połowie XIV wieku za czasów biskupa Jana Volka.

Wygląd ołomuńskiej katedry w epoce renesansu wzbogaciła przybudowa kaplicy św. Stanisława z grobowcem rodzinnym biskupa Stanisława Pavlovskiego a niestniejąca już nadbudowa romańskiej fasady wieży środkowej. W latach 1618–1636, za czasów kardynała Franciszka von Dietrichstein, wzniesiono prezbiterium zasklepione sklepieniem kolebkowym wraz z trój-

nową kryptą, prawdopodobnie według projektu Włocha Andrei Spezzy. Wygląd katedry nie uległ poważnej zmianie aż do początku XIX wieku, kiedy to pożar spowodowany uderzeniem pioruna zniszczył górne piętra trójwieżowej fasady. Dzięki projektu architekta Jana Sarkandra Thalherra uzyskała ona nową fasadę, którą zwieńczono klasycystyczną balustradą z nadbudową w postaci nowej wieży środkowej z zegarem.

Niespójność stylowa poszczególnych części katedry zachęciła pod koniec XIX wieku kardynała Friedricha von Fürstenberg do radykalnej nowogotyckiej przebudowy. Swój ostateczny wygląd ze smukłą południową wieżą, jej odpowiednikiem w postaci kaplicy chóru św. św. Cyryla i Metodego a dwuwieżową fasadą inspirowaną paryską katedrą św. Klotyldy katedra zawdzięcza architektom R. Völkelowi i G. Merettowi, którzy kierowali się rygorystycznymi wskazówkami kardynała. W tym samym czasie w związku z procesem beatyfikacyjnym włożono czaszkę św. Jana Sarkandra do nowego relikwiarza, który w katedrze znajduje się do dziś.

Adres: *Václavské náměstí, Olomouc*

Duszpasterstwo: *Parafia Rzymskokatolicka św. Wacława w Ołomuńcu*

ul. Miřochova 5, 772 00 Olomouc

Tel.: +420 585 224 236

faolomouc-sva@ado.cz

Otwarta: *pn.–nd. 8.00–18.00*

Msze Św.: *w niedziele 8.00, 10.00, w czwartki:18.00*

Pałac biskupi i Dom Kapituły

Kompleks budynków składający się z jednokondygnacyjnego pałacu biskupiego, prostokątnego obejścia i Domu Kapituły został wzniesiony przez biskupa Henryka Zdika około połowy XII wieku. Po pożarze za czasów biskupa Roberta (1202–1240) zostało reprezentacyjne piętro pałacu przekazane Szkole katedralnej. Nowy gotycki pałac biskupi wzniesiono nieco dalej w kierunku wschodnim. Około połowy XIV wieku pałac wraz z obejściem zniszczono, a relikty pałacu stały się częścią nowo zbudowanego gotyckiego krużganka. Malowidła ścienne przedstawiają sceny Sądu Ostatecznego, Zwiastowania Pańskiego, Pokłonu Trzech Króli, Pokłonu pasterzy, Ukrzyżowania, Opłakiwania i Zmartwychwstania Chrystusa oraz wizerunek Chrystusa Boleściwego. Malo-

Kościół NMP na Przedzamczu

Nieistniejący już kościół znajdował się w miejscu Biblioteki Miejskiej na Placu Republiki (dawnym Placu Mariackim), będąc jednym z ważniejszych kościołów parafialnych w Ołomuńcu. Gotycki trójnawowy kościół halowy z czterokątną wieżą został według legendy założony przez fikcyjną postać Jarosława ze Sternberga dla upamiętnienia zwycięskiej bitwy z Tatarami. Jednak najstarsze zmianki pisane dotyczące kościoła pochodzą dopiero z lat 50-ych XIII wieku. Większość prac nad przebudową kościoła wykonano do końca XIV wieku, kiedy zostało zbudowane większe prezbiterium i hala trójnawowa. Kościół w latach 80-ych XV wieku uzupełniła dzwonnica z wysokim hełmem namiotowym.

Kościół przeszedł barokową przebudowę, w której uczestniczyli liczni miejscowi artyści, m.in. rzeźbiarze Andrzej Zahner i Jan Michael Scherhauf czy też malarze Antoni Lubliński i Józef Sadler. Wnętrze kościoła ozdobiono w swoich czasach wysoko cenionymi freskami autorstwa Johanna Christopha Handke. W roku 1620 w kaplicy św. Wawrzyńca pochowano resztki św. Jana Sarkandra. Bracia Sarkandra zlecili wykonanie płyty nagrobnej z płaskorzeźbą przedstawiającą pasję męczennika oraz napisem zawierającym opis jego śmierci i dowody jego niewinności. Nagrobek zrealizowano dopiero w 1703 roku. Po kasacji kościoła, który w dalszym ciągu służył jako magazyn, resztki Świętego przeniesiono w roku 1784 do kościoła św. Michała. Relikwie ponownie wyciągnięto w 1859

widła zafundowane przez członków kapituły tworzący od drugiej połowy XV wieku do połowy wieku XVI. W latach 1435–1441 do północnego ramienia krążanka dobudowano późnogotycką kaplicę św. Jana Chrzciciela, w której została tymczasowo umieszczona biblioteka kapituły.

roku w ramach procesu beatyfikacyjnego, część z nich trafiła do Rzymu, a pozostałe resztki przyjęła pod swój dach katedra św. Wacława.

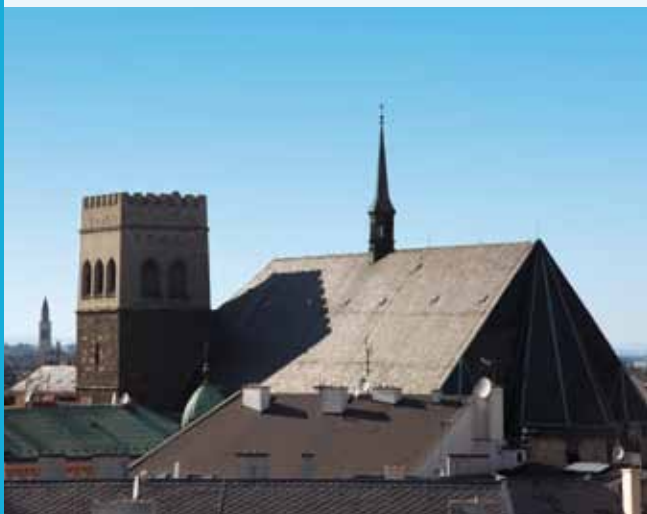
Były kościół został ostatecznie zburzony w roku 1839, a w jego miejscu zbudowano siedzibę administracji państwowej w stylu neoklasycyzmu. Niektóre elementy wyposażenia przemieszczono do pobliskich kościołów w Ołomuńcu i okolicy, w których pozostały do dziś. Chodzi na przykład o późnogotycką płaskorzeźbę Matki Boskiej Nieustającej Pomocy w katedrze św. Wacława czy też posągi przedstawiające Chrystusa i Matkę Boską umieszczone w niszach fasady kościoła św. Michała.

Kościół św. Maurycego

Miejski kościół parafialny, który zaliczany jest do najważniejszych zabytków gotyckich na Morawach, wzniesiono w miejscu dawnej świątyni w latach 1412–1540. Najpierw zbudowano północną wieżę z kaplicą Trójcy Przenajświętszej, której sklepienia kontynuują jeszcze tradycję mistrza Petra Parlerza. W budowie kościoła uczestniczyło kilka kolejnych budowniczych, między innymi Jakub Kettenreiter, który zwieńczył nawę dachem, a Klaus z Akwizgranu, który zasklepił ją sklepieniem krzyżowym. Elementy architektoniczne hali trójnawowej i prezbiterium, takie jak maswerki, głowice słupek lub zworniki ozdobione płaskorzeźbą wskazują na pokrewieństwo ze strzechą budowlaną zrzeszającą budowniczych katedry św. Szczepana w Wiedniu. Aczkolwiek nawę środkową zasklepieno sklepieniem sieciowym, nawy boczne

odznaczają się rzadko spotykanym sklepieniem przeskokowym. Kolejny z mistrzów budowniczych, Mikołaj, wkomponował w budowlę chór z organami wraz z jednym polem sklepienia sieciowego. Między dwie wieże fasady zachodniej dostawiono cylindryczną wieżyczkę z unikalnymi podwójnymi schodami ślimakowymi. Z wyjątkiem przybudowy renesansowego grobowca Edelmana i barokowego przekształcenia wnętrza, do którego doszło po kilku pożarach, kościół uniknął innych radykalnych przebudów. Na chórze umiejscowione są słynne organy mistrza Michaela Englera, ósme co do wielkości w całej Europie.

Adres: ul. 8. května, 779 00 Olomouc

Duszpasterstwo: Parafia Rzymskokatolicka św. Maurycego w Ołomuńcu
ul. Opletalova 10, 779 00 Olomouc

Tel.: +420 585 223 179

christ@volny.cz

Msze Św.: w niedziele: 7.30, 9.00, 10.30, w dni powszednie: 8.00

Otwarty: codziennie w godz. 8.00–17.00

Wieżę można zwiedzać od maja do października:

w dni powszednie: 9.00–17.00, w niedziele 12.00–17.00

Kaplica we wnętrzu Kolumny Trójcy Przenajświętszej

Kaplica wbudowana do trzonu kolumny została ukończona w roku 1733 jeszcze za życia jej pomysłodawcy i autora projektu – Wacława Rendera. Kaplicę wieńczy kopuła z latarnią, oświetlana jest przez sześć okienek a jej wnętrza zostały ozdobione sześcioma płaskorzeźbami przedstawiającymi sceny ofiarowania ze Starego Testamentu, tzn. pierwowzorami ofiary najwyższej – ofiary Chrystusa. Scena ta usytuowana jest na przeciw wejścia do kaplicy, która została poświęcona po ukończeniu całej kolumny w roku 1754 przy udziale cesarzowej Marii Teresy.

Adres: Horní náměstí, Olomouc

Duszpasterstwo: Parafia Rzymskokatolicka św. Maurycego w Ołomuńcu
ul. Opletalova 10, 779 00 Olomouc

Tel.: +420 585 223 179

christ@volny.cz

Kaplica udostępniana jest okazjonalnie

Śladami św. Jana Sarkandra – legenda mapy

1. Brązowy model miasta	7. Pałac Arcybiskupi
2. Kościół św. Michała	8. Katedra św. Wacława
3. Kaplica św. Jana Sarkandra	9. Pałac biskupi i Dom Kapituły
4. Wydział Teologiczny Świętych Cyryla i Metodego	10. Kościół NMP na Przedzamczu
5. Konwikt Jezucki	11. Kościół św. Maurycyego
6. Kościół Najświętszej Maryi Panny Śnieżnej	12. Kaplica we wnętrzu kolumny Trójcy Przenajświętszej

Inne zabytki

1. Ratusz z zegarem astronomicznym	9. Cerkiew św. Gorazda
2. Fontanna Cezara	10. Brama Marii Teresy
3. Fontanna Herkulesa	11. Arsenal
4. Fontanna Merkurego	12. Kościół Kapucynów
5. Fontanna Neptuna	
6. Fontanna Jowisza	
7. Fontanna Trytonów	
8. Fontanna Ariona	

Trasa Śladami św. Jana Sarkandra

Mury miejskie

Ambulatorium

Policja

Linie tramwajowe

Park miejski

Toalety publiczne

Parking

Górny Rynek (Horní náměstí) – ratusz
codziennie w godz. 9.00–19.00
infocentrum@olomouc.eu

Tel.: +420 585 513 385, 585 513 392, Faks: +420 585 220 843
<http://tourism.olomouc.eu>, www.olomouc.eu

Punkt Informacji Miejskiej w Ołomuńcu oferuje:

1. Informacje turystyczne oraz informacje o możliwościach zakwaterowania
  - informacje turystyczne dotyczące Ołomuńca i jego okolic
  - wyszukiwanie połączeń
  - usługi przewodnickie
  - wejście na wieżę ratuszową codziennie o 11.00 i 15.00
  - przyjmowanie zamówień na zwiedzanie ratusza i wejście na wieżę
2. Informacje o imprezach kulturalnych, sportowych i turystycznych
  - sprzedaż biletów na imprezy odbywające się w Ołomuńcu
3. Sprzedaż map i pamiątek
4. Informacje o działalności Urzędu Miasta Ołomuńca jak również innych instytucji działających na terenie miasta
5. **EUROPE DIRECT** – Punkt Informacyjny

„więcej wrażeń
za mniej pieniędzy“

Karta turystyczna **OLOMOUC region CARD** to najlepszy sposób na zwiedzanie Ołomuńca i całego regionu!

Karta upoważnia posiadacza do:

- darmowych wstępów do najważniejszych atrakcji turystycznych w Ołomuńcu i jego okolicach
- korzystania z rabatów w restauracjach, zniżek na pobyty lecznicze, zakwaterowanie, itp.

W ofercie 2 rodzaje kart w 4 wariantach

- 48-godzinowa Olomouc region Card dla dzieci i dorosłych
- 5-dniowa Olomouc region Card dla dzieci i dorosłych

Kartę można kupić w Punktach Informacyjnych lub w punktach sprzedaży tworzonych okazjonalnie

Szczegóły na <http://tourism.olomouc.eu>

OLOMOUC region CARD